

Nasz znak: D.310.2.2019.MM

Zduńska Wola, 7 stycznia 2020 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 1 pkt 1, art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r. poz. 900 z późn. Zm.) Prezydent Miasta Zduńska Wola stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 30 czerwca 2019 r. (data wpływu 1 lipca 2019 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie zwolnienia z podatku od nieruchomości nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, która jest wpisana do rejestru zabytków – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2019 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od nieruchomości.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest właścicielem zabudowanej budynkiem mieszkalnym nieruchomości, która jest wpisana do rejestru zabytków. Nieruchomość ta jest obecnie przeznaczona i wykorzystywana na cele mieszkalne duchownego. Część powierzchni tej nieruchomości zostanie przeznaczona i będzie wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej, z tym jednak zastrzeżeniem, że ta sama część w dalszym ciągu będzie również przeznaczona i wykorzystywana do celów mieszkalnych duchownego.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy w przedstawionym stanie przyszłym w stosunku do tej części nieruchomości, która zostanie przeznaczona i będzie wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej, będzie przysługiwało wnioskodawcy zwolnienie z podatku od nieruchomości?

Zdaniem Wnioskodawcy będzie mu przysługiwało zwolnienie z podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie:

Zgodnie z art. 34 ust. 4 ustawy parafia jest zwolniona z podatku od nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkalne duchownych, jeżeli nieruchomości te są wpisane do rejestru zabytków. Przywołany przepis nie stwierdza jednak, że zwolnienie przysługuje jedynie w tym przypadku, gdy wyłącznym przeznaczeniem nieruchomości są cele mieszkalne duchownego. Należy zatem uznać, że przeznaczenie nieruchomości (albo części nieruchomości) również do innych celów, przy jednoczesnym zachowaniu przeznaczenia tej nieruchomości jako mieszkania duchownego, nie będzie prowadziło do pozbawienia parafii zwolnienia z podatku od nieruchomości. Dotyczy to również nieruchomości przeznaczonej dodatkowo do prowadzenia działalności gospodarczej. Zastosowania nie znajdzie w takim przypadku art. 34 ust. 3 ustawy, który co prawda wyłącza możliwość zwolnienia z podatku od nieruchomości części zajmowanej na wykonywanie działalności gospodarczej, ale tylko w przypadku tej części, która jest przeznaczona na cele niemieszkalne. W związku z powyższym w stosunku do tej

części powierzchni nieruchomości, która zostanie przeznaczona i będzie wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej, będzie przysługiwało Wnioskodawcy zwolnienie z podatku od nieruchomości, ponieważ część ta nadal będzie przeznaczona i wykorzystywana na cele mieszkalne duchownego.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Na wstępie należy zauważyć, że niniejsza interpretacja dotyczy stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 43)

„3. Kościelne osoby prawne są zwolnione od podatku od nieruchomości lub ich części stanowiących własność tych osób albo używanych przez nie, na podstawie innego tytułu prawnego, na cele mieszkalne, z wyjątkiem części zajmowanej na wykonywanie działalności gospodarczej.

4. Zwolnienie od podatku od nieruchomości obejmuje nieruchomości lub ich części, przeznaczone na cele mieszkalne duchownych i członków diakonatów, jeżeli:

- 1) są one wpisane do rejestru zabytków;*
- 2) służą jako domy księży emerytów lub znajdują się w budynkach stanowiących każdorazowo siedziby Biskupa Kościoła i Biskupów Diecezjalnych.”*

W świetle art. 34 ust. 4 ww. ustawy, jeżeli część mieszkalna wykorzystywana będzie również w celu prowadzenia działalności gospodarczej nie można uznać, że spełnione są podstawy do zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie powyższego przepisu, gdyż przepis ten stanowi jedynie o przeznaczeniu nieruchomości na cele mieszkalne duchownych i członków diakonatów, a nie na cele mieszkalne duchownych i członków diakonatów i jednocześnie na wykonywanie działalności gospodarczej.

Zwolnieniu z art. 34 ust. 3 i 4 ww. ustawy podlegają bowiem tylko te nieruchomości które są przeznaczone na cele niemieszkalne lub mieszkalne i jednocześnie nie są zajmowane na wykonywanie działalności gospodarczej. Jeżeli działalność gospodarcza wykonywana jest w części nieruchomości wówczas zwolnienie nie dotyczy części nieruchomości zajmowanej na wykonywanie działalności gospodarczej (por. wyrok NSA z 20.01.2005 r. sygn. akt: FSK 1368/04, wyrok WSA w Lublinie z dnia 18 lutego 2004 r. sygn.. akt: I SA/Lu 495/03), nawet gdy, ta sama część nieruchomości, spełniającej dodatkowe warunki określone w ust. 4 pkt 1 lub 2, będzie przeznaczona na cele mieszkalne duchownych i członków diakonatów.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Tut. Organ informuje, iż wydana interpretacja dotyczy tylko sprawy będącej przedmiotem wniosku (zapytania) Zainteresowanego. Inne kwestie, które nie zostały objęte pytaniem wskazanym we wniosku – nie mogą być zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej- rozpatrzone.

Zaznacza się także, że zgodnie z art. 14 b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Organ jest ściśle związany przedstawionym we wniosku stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego). Zainteresowany ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisu stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego). Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem

interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, wydana interpretacja traci swoją aktualność.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę Wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi- Dz. U. z 2019 r. poz. 2325). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach na adres: Prezydent Miasta Zduńska Wola ul. Stefana Żółtńskiego 12, 98-220 Zduńska Wola w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Jednocześnie, zgodnie z art. 57 a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczenia się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego.

PREZYDENT MIASTA
Konrad Pokora

